

Sygn. akt I KK 234/22

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **R. K.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 czerwca 2022 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 15 czerwca 2021 r., sygn. akt XVII Ka [...], utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego w S. z dnia 26 stycznia 2021 r., sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił

wstrzymać wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 15 czerwca 2021 r., sygn. akt XVII Ka [...], utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego w S. z dnia 26 stycznia 2021 r., sygn. akt II K [...].

UZASADNIENIE

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Wstrzymanie, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., wykonania zaskarżonego wyroku jest odstępstwem od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 k.k.w.). Zastosowanie wspomnianej instytucji może zatem nastąpić tylko wyjątkowo. Kontrola kasacyjna dotyczy bowiem prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem prawidłowości ustaleń i trafności rozstrzygnięć w nim zawartych.

Szczególne uprawnienie Sądu kasacyjnego wynikające z art. 532 k.p.k. wymaga potwierdzenia, że w sprawie zaistniały szczególne, nadzwyczajne względy nakazujące pozbawienie w tym trybie prawomocnego wyroku atrybutu wykonalności. Powodem ku temu może być zasadność argumentacji przedstawionej na poparcie zarzutów kasacji, stwarzająca wysokie prawdopodobieństwo wydania orzeczenia kasatoryjnego. Okoliczność ta musi być jednak dostrzegalna już „na pierwszy rzut oka”, skoro procedowanie w oparciu o art. 532 k.p.k. następuje przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji.

Nie przesądzając oczywiście ostatecznego efektu kasacji wniesionej w imieniu R. K., który to nadzwyczajny środek zaskarżenia będzie stanowił przedmiot rozpoznania na rozprawie, Sąd Najwyższy stwierdził, że argumentacja kasacji dopuszczająca możliwość naruszenia przez instancję *ad quem* dyspozycji art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w stopniu rażącym, przeanalizowana przez pryzmat uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego – nie jest całkowicie pozbawiona racji.

Z tych wszystkich względów należało przyjąć, że w sprawie zaktualizowały się wcześniej omówione podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

a.s.